

Sygn. akt III RC 633/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Irena Karczevska

Protokolant st. sekr. sądowy Justyna Renkiewicz- Kicza

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r. w Grudziądzu

sprawy z ***powództwa A. M.***

przeciwko małoletniej J. W. dział. przez matkę M. W.

o obniżenie alimentów

1. Oddała powództwo.
2. Obciąża powoda poniesionymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt III RC 633/15

UZASADNIENIE

A. M. wystąpił z pozwem o obniżenie alimentów ustalonych na rzecz pozwanej w sprawie tut. Sądu III RC 961/13 z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 50 zł miesięcznie z dniem 1.06.2015 r.

Podniósł w pozwie, iż istotnej zmianie uległy jego możliwości zarobkowe, gdyż od maja 2015 r. utracił zdolność do pracy z powodu postępującej choroby kręgosłupa. Decyzją z dnia 29 lipca 2015 r. przyznano mu zasiłek od 25.06.2015 r. dla osób niezdolnych do pracy z powodu choroby w wysokości 290 funtów miesięcznie (k. 2) i poza tą kwotą nie osiąga żadnych dochodów.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa/ dowód: k. 72/. Podała, iż ustalone alimenty nie pokrywają kosztów utrzymania małoletniej J., w pozwie o obniżenie alimentów znajdują się przekłamania, a powód nie wykazał, iż nie jest w stanie płacić ustalonych alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Ostatnie alimenty na rzecz małoletniej pozwanej zostały ustalone w sprawie tut Sądu III RC 961/13 w formie ugody w wysokości 400 zł miesięcznie / dowód: akt III RC 961/13

k. 46/. Powód mieszkał wówczas w Wielkiej Brytanii. W odpowiedzi na pozew podniósł, iż jego dochody nie wzrosły, a obniżyły się, ponieważ pracuje tylko 19 godzin tygodniowo, a pracował 25 godzin i otrzymuje niższe wynagrodzenie w wysokości 168 funtów. Aby zarobić na utrzymanie pracuje w 2 miejscach. Jego miesięczne wynagrodzenie wynosi 880 funtów netto. Zamieszkiwał wówczas z partnerką, z którą po połowie pokrywał koszty wynajmu mieszkania wynoszące w całości 695 funtów miesięcznie, podatek od nieruchomości (...),49 funtów rocznie (87,49 funtów miesięcznie),

koszty energii w wysokości 120 funtów miesięcznie, gazu - 40 funtów, telewizji kablowej bez Internetu - 70 funtów, telefonu-

- 50 funtów.

Podniósł, iż utracił prace z powodu postępującej choroby kręgosłupa, pozostaje na zwolnieniu chorobowym i oczekuje na wezwanie do kliniki, celem badania. Przyznano mu zasiłek chorobowy dla osób niezdolnych do pracy z powodu choroby w wysokości 73,10 funtów tygodniowo tj. 290 funtów miesięcznie i poza tą kwotą nie osiąga innych dochodów. Koszty jego utrzymania w przeważającej części pokrywa jego żona, z którą zawarł związek małżeński 17.08.2015 r. oraz umowę o rozdzielnosci majątkowej w dniu 14.08.2015 r. Małżonka powoda zarabia 1150 funtów miesięcznie. Posiada na utrzymaniu dziecko z innego związku, na które ma zasądzone alimenty.

Miesięczne koszty utrzymania powoda i jego żony to: czynsz za mieszkanie w wysokości 715 funtów, podatek mieszkaniowy- 106 funtów, opłata za gaz- 44,87 funtów, opłata za prąd- 120 funtów, opłata za TV- 30 funtów na osobę, wyżywienie - 400 funtów, zakup środków czystości- 40 funtów, a zatem udział powoda w tych kosztach to 490 funtów miesięcznie.

Ponadto powoda obciążają następujące wydatki miesięczne: opieka medyczna (okulary, wizyty u stomatologa) - 10 funtów, opłaty za telefon, gdyż powód regularnie co tydzień dzwoni do córki - 45 funtów, ubezpieczenie auta- 82,88 funtów, rata za auto- 150 funtów, zakup paliwa i utrzymanie auta- 67 funtów (przeгляд roczny- 120 funtów : opony, klocki), podatek drogowy- 12 funtów, przelew na polskie konto- 5 funtów, alimenty - 400 zł tj. 80 funtów, spłata zaległości alimentacyjnych 25 zł tj. 5 funtów - tj. łącznie 456,80 funtów

(dowód: k. 3).

Poza powyższymi stałymi kosztami powód ponosi koszty przyjazdu do Polski dwa razy do roku w wakacje letnie i ferie zimowe do małoletniej pozwanej. Ponadto przywozi jej odzież i zabawki, na które wydawał rocznie 400-500 funtów. Dokonuje też zakupów dla córki podczas pobytu w Polsce. W 2015 r. przyjazd do Polski w okresie letnim został sfinansowany w całości przez małżonkę powoda, która w tym celu zaciągnęła kredyt w banku w wysokości 1000 funtów. Powód z żoną i pasierbem oraz małoletnią pozwaną spędził wakacje w Zakopanym, a miało to miejsce po zawarciu związku małżeńskiego przez powoda/ dowód k. 3 v/.

Na małoletniego E. O. - syna żony powoda, jego matka powinna otrzymywać 67 funtów tygodniowo zasiłku / dowód: k. 70/.

Małoletnie J. jest córką pozwanego ur. (...) / dowód k. 11 akt III RC 82/15/. Ostatnie alimenty na jej rzecz zostały ustalone 18.06.2014, r, a już 16.10.2015 r. wpłynął pozew o ich obniżenie tj. po upływie roku od poprzedniej sprawy.

Powód podnosi w pozwie, iż uległy zmianie jego możliwości zarobkowe, gdyż od lutego 2015 r, zakończył pracę u jednego pracodawcy, gdzie otrzymywał 780 funtów, natomiast w maju 2015 r. utracił pracę u drugiego pracodawcy, gdzie łącznie z poprzednim dochodem zarabiał netto 920 funtów miesięcznie. Oszczędzał pieniądze, aby dwa razy w roku spotkać się z córką w czasie ferii zimowych i wakacji letnich. Bilet lotniczy kosztował przeciętnie 120 funtów. W okresie ustalania ostatnich alimentów powódka uczęszczała do 1 klasy Szkoły Podstawowej. Jej matka podała, iż na utrzymanie córki ponosiła następujące wydatki: wyżywienie 200 zł + 60 zł obiady w szkole, 65 zł na odzież miesięcznie, 80 zł na naukę pływania i 45 zł na naukę tenisa. 300 zł wydała na podręczniki szkolne, 150 zł na mundurek i 120 zł na komitet rodzicielski. Małoletnia pozwana leczyła wówczas dwa zęby za co należało zapłacić 180 zł. Koszt utrzymania córki jej matka oceniła na kwotę 1000 zł miesięcznie. Mąż matki pozwanej stracił wówczas pracę, a pozwana zarabiała 2379 zł.

Obecnie matka J. oceniła jej wyżywienie na kwotę 250 zł miesięcznie, na odzież 150 zł miesięcznie, środki higieny- 50 zł., telefon- 30 zł, obiady w szkole- 60 zł. M. W. opłaca córce składkę do klubu pływackiego 80 zł miesięcznie, a nadto wydaje ok. 70 zł miesięcznie w związku z koniecznością zakupu wkładek ortopedycznych oraz wizyty u stomatologa.

Na wyprawkę do szkoły i książki wydała 550 zł. Na opłaty w szkole i ubezpieczenie- 160 zł. Na wycieczkę roczną wydała 150 zł. Ogólnie wydatki szkolne oceniła na 72 zł miesięcznie. Ponadto małoletnia pozwana wyjeżdża na obozy z klubu pływackiego i koszt takiego obozu wynosi 800 zł rocznie tj. 150 zł miesięcznie. Na zabawki i rekreację wydaje ok. 150 zł miesięcznie. Matka pozwanej kupiła jej rower w 2015 r., za 850 zł. M. W. ponosi wydatki dotyczące mieszkania tj. czynszu- 62 zł miesięcznie. TK i Internetu- 212 zł miesięcznie, opłata za prąd - 120 zł miesięcznie. Wydaje na wyżywienie 4-osobowej rodziny- 1100 zł, spłaca raty za auto 820 zł miesięcznie, za ubezpieczenie płaci 2000 zł rocznie, a na zakup paliwa i przegląd wydaje 240 zł miesięcznie. Na środki czystości wydaje 100 zł miesięcznie. Posiada syna z innego związku w wieku 14 lat i opłaty rozkładają się na 4 osoby i na osobę wypada – 895 zł. M. W. z mężem dokonała remontu pokoju córki, na co wydała 2800 zł. Wymieniono kaloryfer, wykonano zabudowy z rigipsu. Zakupiła jej meble za kwotę 1200 zł. W 2015 r. powód odwiedził córkę 3 razy. W lutym spędził z nią tydzień, w maju 1 dzień i sierpniu 1 tydzień, kiedy wyjechał z nią i ze swoją rodziną do Z..

Pozwana podniosła, iż żona powoda, zaciągnęła pożyczkę 1000 funtów na przyjazd do Polski, ale były to wczasy dla rodziny powoda, zaś ona z rodziną nie jeździ na wczasy, ponieważ oszczędza na obozy i wyjazdy wakacyjne dzieci. Mąż M. W. zarabia 2000 zł, M. W. zarabia 2375 zł. Małoletnia pozwana trenuje pływanie i wyjeżdża na zawody międzynarodowe. Ma 146 cm wzrostu.

Matka pozwanej zakwestionowała wydatki powoda na paliwo, skoro nie jeździ do pracy, a utrzymuje auto. Podniosła, iż sama jeździ do pracy rowerem. Podała, iż w 2015 powód przywiózł córce odzież używaną i powiedział, iż dostał ją od znajomych.

Zeznała, iż w maju 2015 r. powód przyleciał na 3 dni na imprezę urodzinową teściowej, spał w hotelu, córkę odwoził i przywoził taksówką, bawił się dobrze i jej zdaniem tak nie zachowuje się osoba niezdolna do pracy. Pozwany użytkuje mieszkanie (...) - pokojowe z garażem. Matka pozwanej wprawdzie ma samochód, ale nie stać jej na garaż.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 138 k.r. i op. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana wyroku lub umowy, która ma na względzie art. 138 k. r. i op. może polegać m. in. na uchyleniu obowiązku alimentacyjnego wobec odpadnięcia którejś z przesłanek uzasadniających ten obowiązek.

Rodzice obowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokajania zarówno jego potrzeb fizycznych jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania

(wyszkolenia według zdolności). Zawsze jednak dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia, zapewniającego jego rozwój fizyczny, stosowna do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia i kształcenia. Nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie to stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Natomiast możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a więc drugi obok usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego element decydujący o zakresie świadczeń alimentacyjnych, określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby zobowiązany przy dołożeniu należytej staranności oraz stosowanie do swoich sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki.

Oceniając zasadność zgłoszonego przez powoda roszczenia sąd jest uprawniony do badania, czy od 1.06.2015 r. (data żądania obniżenia alimentów) doszło do istotnej zmiany stosunków uzasadniających obniżenie alimentów.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż choroba kręgosłupa, na którą powołuje się powód w tej sprawie istniała u powoda od pewnego czasu, a zatem powód powinien przewidywać możliwość korzystania z zasiłków chorobowych i zabezpieczyć odpowiednio siebie, jak i też córkę w zakresie możliwości uczestniczenia w jej kosztach utrzymania w sposób odpowiadający usprawiedliwionym potrzebom dziecka, która trenuje pływanie, weźmie udział w zawodach międzynarodowych, a zatem wymaga wsparcia finansowego stwarzającego jej możliwość odpowiedniego odżywiania, opłacenia składek w klubie, finansowania obozów.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło na ustalenie, iż powód z uwagi na chorobę czynił oszczędności w zakresie swoich wydatków. Wręcz przeciwnie zawarł związek małżeński z partnerką, z którą pozostawał w nieformalnym związku, poniósł koszty administracyjne z tym związane oraz koszt wyjazdu w sierpniu ze swoją rodziną do Z., a przy okazji zabrał tam małoletnią pozwaną. Wydatkował środki pieniężne na zawarcie umowy o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej, zabezpieczając się przed ewentualną egzekucją alimentów z majątku wspólnego. Przyleciał do Polski w maju 2015 r. na jubileusz teściowej i poniósł koszty tego przylotu, i całej rodziny, a w G. poruszał się taksówkami. Użytkuje nadal duże mieszkanie, garaż, wydatkuje pieniądze na eksploatację samochodu i jego ubezpieczenie, spłatę rat, chociaż twierdzi, że nie pracuje, a zatem nie musi nigdzie dojeżdżać.

Średni kurs funta w NBP na dzień zamknięcia rozprawy wynosił 3,146 zł. Skoro powód otrzymywał tygodniowo 73 funty, to kwota ta oscylowała w granicach wysokości ustalonych alimentów na rzecz małoletniej pozwanej. Powód twierdził, iż wydatkował około 500 funtów rocznie na odzież i zabawki dla córki oraz dokonywał na jej rzecz zakupów w czasie pobytu w Polsce. Jeżeli sytuacja finansowa powoda jest trudna, na co powołuje się powód, to wskazane byłoby, aby zaprzestał dokonywania zakupu odzieży i zabawek oraz czynienia innych wydatków, a kwoty, które na to wydatkował, przeznaczał na płacenie alimentów, które zaspokoją usprawiedliwione i niezbędne potrzeby córki. Jeżeli powód przeznaczy swój tygodniowy zasiłek plus 40 zł miesięcznie ($500 : 12 = \text{ok. } 40$) to łącznie będzie dysponował kwotą ponad 400 zł na poczet alimentów. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż lepiej jest, jeżeli o całokształcie wydatków na dziecko, związanych z odzieżą, decyduje matka, która sprawuje bezpośrednią pieczę nad dzieckiem, ponieważ jest bardziej zorientowana w potrzebach dziecka w tym zakresie.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego rodzice są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Skoro powód otrzymywał 73 funty tygodniowo i przeznaczył dochody z jednego tygodnia na utrzymanie córki, to nie można uznać, iż alimenty w tej wysokości były zbyt wysokie do usprawiedliwionych potrzeb dziecka i możliwości zarobkowych pozwanego, tym bardziej, że przyjeżdżał do Polski, brał udział w uroczystościach rodzinnych, a zatem pozwalał mu nie tylko na to jego stan zdrowia, ale i też stan finansowy.

Powód zmierza do płacenia symbolicznych alimentów, co spowodowałoby, że cały ciężar utrzymania małoletniej J. zostałby przerzucony na matkę, jak i ojczyma dziewczynki, zaś powód mógłby przyjeżdżać do Polski i spędzać czas ze swoją rodziną i córką faktycznie kosztem małoletniej, gdyby jej alimenty zostały obniżone do kwoty 50 zł miesięcznie. Tak symbolicznych alimentów nie płacą ojcowie w Polsce, którzy przebywają na rencie lub otrzymują najniższe wynagrodzenie, co Sądowi wiadomo jest z urzędu.

Przed wyjazdem do Wielkiej Brytanii powód wykonywał w Polsce prace i zarabiał od 2100-2400 zł netto / dowód: k. 164/. Ta wysokość wynagrodzenia pozwoliłaby powodowi na płacenie alimentów, nawet w okresie korzystania z zasiłku chorobowego.

Powód faktycznie płacił przez cały okres trwania sprawy ustalone alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie, a zatem dysponował dochodami na ten cel.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonego postępowania dowodowego sąd uznał, iż brak jest przesłanek do obniżenia alimentów ustalonych na rzecz małoletniej

J. W., ponieważ nie uległy obniżeniu jej usprawiedliwione potrzeby, zaś powód nie wykazał, aby przy dołożeniu należytej staranności, nie mógł płacić ustalonych alimentów w wysokości 400 zł miesięcznie, a potrzeby dziecka wzrosły, zaś możliwości zarobkowe powoda, nawet w okresie korzystania z zasiłków chorobowych pozwalały mu na płacenie alimentów w dotychczasowej wysokości 400 zł miesięcznie, a zatem Sąd na podstawie art. 138 k.r. i op., art. 135 k.r. i op. oddalił powództwo.

Powód uległ w procesie, a zatem Sąd obciążył powoda poniesionymi kosztami sądowymi- art. 98 k.p.c. i nie obciążył go zwrotem kosztów pozwanej, gdyż pozwana nie wykazała, aby takie koszty poniosła.